LUDAS MATYI

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. **Megjelenik vasárnap.** Ára **3** hóra **1** frt, **50** kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Magyar-utcza 1-ső szám alá küldendő.	Pest, május 31. 1868. 22. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Magyarutcza 1. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Pecsovics celebritások

XIX. **a müvészet világából.** XX.

Nr. 19. Im a szinképezde főigazgatója !
Kezdő müvésznőcskék valódi leója !

Nr. 20. Ecce a nemzeti szinház intendánsa !
Kecses ballerinák főfő komendánsa !

Valóságos epével feleresztett epigramm.

(Némely mezőföldi papnak skándálás végett.)

Halljuk, hogy kegyetek Matyi ludjait egyre
vadásszák,
O bár a tudományra vadásznának faluikban?
Csak kisül ebből, hogy mit rejteget a bekötött
zsák:
Mert kegyetek csak ugyan legelőre, **mezőre**
valók ám.

Okos együgyüség.

Jobboldali képviselő: Te Miska! ha te képviselő volnál, jobb vagy baloldali lennél-e?

Miska: Már kérem alássan, nincs nekem ahhoz való eszem, hogy én peroráljak, — hát csak jobboldali lennék.

Diskurszus

Iczik szomszéd és **Mihály** gazda között.

Iczik. Thodja e Mihály gazda! hugy mire használják musthanság minállónk a vármegye pandorjait?

Mihály. Már hogy ne tudnám, hát arra, hogy szalma szálakat válogassanak a csendbiztos uram számára, ... melyekkel fogait piszkálja.

Iczik. Nem tholálta khend el ... mert azukhat arra használják, hugy a szulgabiru orakhü velők thétetik meg alkhutmányus uthon a falusi birákhat.

Iczik. Hát azt Mihály gazda thodja-e khend, hugy miért ellenzik a thisztelendü reverendák ulyan nagyun a pulgári házasságut?

Mihály. No azt már magam is szeretném tudni?

Iczik. Hát azért ellenzik hallja khend!

1-szür. mert akkhur a stúlát elveszi szent P e r d h ü,

2-szur. Mert a reverendhák ezothán nem adhatnak thonácsut, hugy mit khüll csinálni a házasulandu fheleknek.

3-szur. Mert ... mert ... mert ezt már hallja khend nem mundum itthen meg, mert majd nagyun megharagudnék rám a fürabbi! gundulja khend azt, a mit legjubban szeret a poblikhum!

Mihály. Ni ni szomszéd! mit mutogatnak most Budán az arénában?

Iczik. Egy beszéllü gépet ...

Mihály. Gagyogó gép lesz a szomszéd! csak azt hiszem én, — hát osztán ki találta fel már ezt megint?

Iczik. Bizunyus Fáber bécsi prufessur hallja khend ... csakh találékuny a nimet ogyi Mihály gazda?

Mihály. A bizony ... a nimet találta fel a stemplit, százalékot, accizt, trafikot, hozy futott volna ki az a szeme, a melyikkel feltalálta ... Hát osztán tud e magyarul is gagyogni az a gép ... mit beszél, hogy beszél ..... mondja el Iczik szomszéd! ha már látta.

Iczik. Hát hallja khend! minden bethőnek van egy billegthetüje, a melyik billentyőt uszthán megnyumnak, annak a hangját ógy khiadja egy gomilasztikhum csüvün kheresztül egy füthatú, a mi a gép thödeje, mint akármelyik papagáj a pesti állatkertben ... egy szuval hallja khend! ógy beszél a mint billegtetik.

Mihály. Akkor bizony nem valami világ csudája, hiszen. nekünk is van már olyanforma gépünk —

Iczik. Nem hallutham még felüle semmit hallja khend!

Mihály. Nem e? hát ott az országgyülési s z a v a z ó gép, a mit M a j o r i t á s uram talált fel ... annak is vannak billentyüi, meg billegtetői — s az is ugy adja ki a hangot lássa Iczik szomszéd ... mindig, a mint billegtetik és nyomják f e l ü l r ő l.

Ludas Matyi gyorspostája.

Szabó Mihály urnak Szántóra: Tóvölgyi Bach korszaka még nem jelent meg, s a szerző a megjelenési határidőt juniusig hosszabitotta meg.

Óváry Pető polgártársnak: Egyptom Alexandriába. Mind polgártárs! mind pedig az ott lakó derék hazámfiai irányomban nyilvánitott igen becses rokonszenvükért fogadják legmélyebb köszönetemet.

Kiss János ügyvédnek Öcsödre: A pénzküldeményt átvettük a Magyar Ujságtól s az adakozók közti nyilvántétel szolgáljon nyugtatványul.

A Ludas Matyi szerkesztőjére rótt 600 frt pénzbirság fedezésére folytatólagosan adakoztak:

Gersits András gazdatiszt Fornáról 1 frt. 60 kr. Kiss János ügyvéd küldeménye az öcsödi polgárság részéről 8 frt. 25 kr. J. J. és M. A. Selmeczről 1 frt. Hajnal Imre Bukovinából (Bottuschán) 1 frt. Dukai Takács József Gyuróról 1 frt. Vajda János volt nádorhuszár Temesvárról 2 frt. Szabó Mihály és Horváth János Szántóról 40 kr. Harangi Gyula küldeménye B. Ujvárosi polgároktól 3 frt. 60 kr. Pollák Henrik Miskolczról 60 kr. Öszvesen 19 frt. 45 kr.

A nemes keblek részvételéért szives köszönetét fejezi ki a szerkesztőség.

Rajzoló **Blumberg.**] Felelős szerkesztő : **CSORBA ÁKOS.** Kiadó-laptulajdonos : **MÉSZÁROS.** [Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18. sz.

Ö méltóságának igen jól megy dolga...
Mosolyganak reá Pirka! Netti! Olga!
A képezdében ő az illem tanára...! !
No ez nem szégyen a grófi koronára..
Bájos szép leánykák szeme közé nézni,
Egyiket másikat még meg is leczkézni...
Háládatos munka... az is lesz, az is volt:
Hisz.. a vén kecske is megnyalja még a sót.

Bár lábszáraiba fészkelt a podegra:
Szép primadonnáknak mindig hű lovagja.
A szinészek felett határtalan basa...
Gyenge csibe hustól dagadt fel a hasa.
Miket tesz... hogyan tesz? a koulisszák megett..
Az öreg urról biz pletykálnak eleget.
Ám de Radnótfáy nem is konyit rája...
Kezében a trikót hős diktaturája!!

A pünkősdi szent lélek.

(Hajdan és most.)

Hajdanába a szent lélek
Csak tizenkettőre szálla, —
Hej de mégis a világnak...
Történt vala nagy javára.

Szegény volt a tizenkettő,
Behuzta magát egy házba, —
De amint le szállt a lélek:
Mindegyike jött szent lázba!

Kiáltottak az utczákon:
„*Szabadságot már a népnek*“
S volt oly bolond ki azt mondá:
„*Ezek édes bortól égnek.*“

Mondták, amit diktált nékik
Tüzes nyelvnek kettős ága,
Hóditott a bátor beszéd...
S az igének igazsága.

Mindenféle népek nyelvén
Járt az ige a világon,
„*Merre nap kél, merre nap száll*“
Az ige ott már világol.

Sok hatalom verte, nyomta,
Tüzzel vassal mentek neki...
Hisz tudjuk, hogy a *hatalom*...
A nap fényét nem türheti.

Ámde mégis nyomva verve...
Az igazság felvirágzott,
Mert a szellem olyan semmi,
Mit zsarnok — le nem igázhat.

* * *

Most is él a régi lélek,
Már nem *zeng* de *menydörögve*..
Kér a népnek szabadságot...
„*Le a lánczokkal örökre.*“

Most is él a régi nyelv, de
Ezerszeres már a lángja,
Oly hatalmas, olyan hosszu —
Turinból elér Budára.

Teremtménye az igének —
Ma már *milliárd apostol!*
Farizeus hadak ellen —
Mindegyike egy *lángostor!*

Szabadságot, — igy zúg ma már
Ha szél fú, a puszta lég is;
Átkot dörög a zsarnokra...
Ha dörög — a magas ég is..

Az apostolt börtön! mágja!
Óh fájdalom! ma is várja...
Pusztitts most bár óh ronda had!
Elsodor az idők árja!!!

KONDOR MARCZI.

Eredeti levelek.

LXVII.

Szerkesztő ur! nagy jó uram!

Ríegen kieszülök má kiegyelmednek irni, de sose tuttam jó szerree, hogy otthon van-e kegyelmed? hanem mostanság megtuttam, hogy kovártét változtatott kigyelmed! osztég mindeetig otthon ül, hát má mondok megirom, hogy — s mint foly a világ sora itt nálunk Betegországban.

Hát biz itt csillagom atta nagyon furán állunk, Ócsó világ van ugyan, de nincs benne köszönet, mer hát ieppen az a legócsóbb a mi riegenébe a legderágább vót: a l i e l e k, meg a becsööllet. Ezt a portékát ugy adgyák veszik uton utfélen, mint a gyööröş zsidó a szatyingot. Hej pedig azt hallottam én az iedes apámtoo, hogy többet ier a becsööllet fiam, mintha akkora ierdempienz fityegne a melleden mint egy-egy kolompier-lángos.

Hanem nie! az ierdem-pienzröö jut eszembe. ... A mi papunk is kapott egy l o v a g k e r e s z t e t vagy mi a kódorgó menkööt, osztég ugy megörölt neki, hogy asse tutta, hova akassza? Vátig monta neki a harangozó, hogy akassza a hátára, sz a többiek is ott viselik.

Hanem egy szivessiegre kierném kigyeemedet. Itt nállunk Betegvármegyébe a kaszonyi választó kerööletbe fütöö fátoo kérdezösködnek a választók, hogy hova lett az öö közösügyes követtyök? — mer miota ee kööttéek Pestre követnek — pedig má igyók három esztendeje — még hiriet se hallották, meg se mukkant; hijába oovassák az ujságot, se neve, se hire. Hát csak arra kierem kigyeemedet, legyiek olyan jó, irja meg, hogy i e l - e m é g? mert itt nem tudgyák iel-e hal-e?

A „Niep szavát“ meg a „Niep zászléját oovassuk erössen, de nem igen mutogattyuk másnak, csak a ki megierdemli, mer hát aszonta minapába az itteni fiskális, hogy még marhadög idejien se kell prédááni az orvasságot arra, a melyik mán dögro áson van. A ki eddig meg nem értette a jó szót, az mán az ebek harminczadjára való. Kelt Betegvármegyében 1868 Majus 29.

Csepü Palkó.

Hazánk hölgyeihez.

Szépek vagytok, ki tagadhatná el ...
Mint tündérhon bájos szép leányi.
Szemetekben égi fény honol — mint
Csillagoknak tünde szép sugári.

Kebletek hó, mint az ős havasnak
Messze látszó fehér koronája,
Arczotokra fel mosolyg — miként az
Alkonyuló nap piros sugára.

Ég leányi tiszta kebletekben
Annyi a kincs — annyi szép erény van . .
Merre hir jár, szerte zeng e szépség
Hire messze idegen hazában!

Egy hibátok van, mit nem lehet, hogy
Meg ne vessen minden honfi szive,
Egy hibátok van h azám leányi!
— És ez minden honleánynak büne. —

Mért akartok ős magyar ruhából
Külhon kaczér czafrangjába lépni?
Ősi mezben arczotok talán nem —
Volna olyan bájoló szépség? — mi?

A divat mely idegen hazának
Annyi bünét szép burokban tartja —
Nem látjátok? . . a ti bünötöknek
Kideritő s eláruló **napja**.

Hogyha sirját Árpád elhagyandná ...
Ujra halna fájó szégyenében,
Nem találna **ősmagyart** honában —
Nem **magyarnőt** édes nemzetében!

Értem ... értem! „**haladás**“ jelszavunk,
„**Müvelődés**“ kell szegény hazánknak!
— Hiszitek tán: czifra rongyaitok
A müveltség polczára juttatnak?!!...

„Müveltség“ — **nem kül** — de bel müveltség
Kell e honban minden honleánynak,
Erre törjünk!!. a divat maradjon...
Hadd maradjon idegen hazának!!

Igy — a kornak jelszavát megértve. , .
Ősi mezben uj erény virágzik!
Higyjétek: **e divattal erénytek**
Bólt előtti kirakattá válik!!

Gyengénszúró.

I,

A nagy evők.

Iczik. Nézze csak Mihály gazda! e két gourmant, ezek tudnak ám csak falni.
Mihály. No hiszen szomszéd! ha azt az elemózsiát, a mi előttök van, mind bepakolják, aligha a torkukra nem forr . ., mert minden jóllakásnak megkell az árát adni előbb utóbb.

Pattantyúk.

Ki hinné? a közösügyes bölcs majoritás s Ludas Matyi állításai közt csak egy betü különbség van.

A jobboldal azt állitja untalan, hogy a 67-iki honboldogitással mily sokat n y e **r** t ü n k?

Ludas Matyi pedig azt mondja: hogy mily sokat n y e **l** t ü n k?

Denique az érdemrendek nagy záporesőjében paropli nélkül sétálgató b . . i nagytiszteletü ur is meg †eltetett és a kalucsni rend sarkantyu nélküli lovagjává üttetett.

Köszönet a magas kormánynak, hogy megjeleli számunkra azokat, k i k n e k h a z a f i s á g á t ó l a z i s t e n ő r i z z e n m e g.

Fehèrmegyében egy előbb provizorista, most pedig deákista hazafi a minapában b o r o s fővel igen bolond dolgokat beszélt össze vissza a publikumnak s nagyon köpte a markát, hogy igy meg ugy — megugraszt a megyéből minden demokratát. Hanem a bodméri közbirtokosság osztán ugy megmosta b o r o s ur fejét, hogy h a m i n d j á r t h o l t r é s z e g l e t t v o l n a i s, a hideg fürdőtől csakugyan k i j ó z a n o d h a t o t t.

Valami Stahlberg nevü keresztes vitéz arra adta magát, hogy Magyarországon öszveszedi a szemetet s kiszállitja Rómába. Miféle szemetet szállit kifelé?

No azt a szemét népet, kik a pápa zsoldjába önkénteseknek állanak.

No majd ezekről is ellehet aztán mondani: „Söprik a p á p a i utczát.“

II.
Régi adoma ujonnan illusztrálva.

Ha te ütöd az én zsidómat:
Én is ütöm a te zsidódat.

Egy jobboldali delegátus, kinek képe a pecsovics celebritások albumában már megjelent, midőn meghallotta, hogy Ludas Matyit a kóterba bevitték, leplezetlen örömmel kiálta fel: „u g y k e l l n e k i, h a d d t a n u l j o n.“ De édes dolegatyus uram! itt tarthatnak engem itélet napig is, még sem tanitnak engem már meg d e á k u l mint kendet.

Tavaly mdőn Lónyay a pénzt szórta, majd öszvetépték az emberek örömükben, hogy megérték azt a boldog időszakot, melyben pénzt is szórnak Budán.

Most meg már Lónyay majd hogy öszve nem tépi az embereket mérgében, mivel nem akarnak neki pénzt szórni.

Szhja bizony! változni szokott a világ ilyen alkotmányos fordulatok után.

A Deákpárt annyira dühös Ludas Matyira, hogy nem is prenumerált reá, csak ugy lopva olvassa s helyette a bécsi „K i k i r i k i t“ hordatja.

És miért dulnak fulnak a bölcsek?

Hát édes atyámfiai azért, mert — mint mondják — Ludas Matyi a kormányt mindig csak k e s e r ü s é g g e l traktálja.

Na ott van Édes Albert uram! tálalt ő fel bezzeg az „Esti Lap“ május 28-iki számában a kormánynak annyi é d e s s é g e t, hogy csak ugy émelyedik a becsületes ember gyomra tőle.

A Pesti Napló szerént Jókai mint képviselő semmiféle szaktudományban sem bir képzettséggel?

No bezzeg bir a Napló szerkesztője Kemény Zsiga az országgyülésen h a l l g a t ó képzettséggel.

Igaz mesék.

Volt egyszer egy kath. püspök, talán még most is él, ha meg nem halt.

Ennek a püspöknek meg — volt egy Jancsi nevezetü öreg szolgája, kit a püspök még plébánus korában vett magához.

A plebánus ur nagyeszü ember volt, de egy uttal rettentő nagy pecsovics is, — az ilyen embereket pedig a kormány szokta felfele tolni — tudjuk.

Igy történt tehát, hogy a különb különbféle rangfokozat után, végre püspök lett a plebánusból.

A régi jó cseléd ekkor is meg volt még, ekkor is szolgált még mint kályhafütő.

Egyszer egy régi ismerős látogatja meg a püspököt, rá ismer a vén szolgára s nyájasan megszólitja:

„No János! meg van kend még, most is csak kend fütöget ő excellentiájára ?

— Igenis tekintetes uram! nem hagyom én már el ő excellentiáját soha, — felele János.

„Hát ha meghal?“

— Akkor elmegyek vele a más világra, ha egyébb hasznomat nem veszi, l e g a l á b b m a j d o t t i s é n f ü t ö k a l á j a.“

A tihanyi szent eklézsiában ezelőtt ház sor szerint szokták a minden 3 évben változó rektort koszttal tartani. (Nem tudom ugy van e most?)

Akadt nekik egyszer egy fiatal, de nagy lurkó rektoruk.

Tihanyban a halnak természeten — különösen a gardának — nagy bősége van, az uj rektor uramnak tehát vagy három hétig minden háztól gardát küldözgettek ebédre s vacsorára; pedig nincs a világon olyan étek, habár a legjobb izüen készitsék is el — a mit ugy meg lehetne unni, mint a halat.

Rektoram is meg unta már halálból, de restellette ezt tudatni kosztadóival, mit tesz tehát? Kapja magát elkezdi énekelni egy vasárnap a templomban: „K i á l t á s o m h a l d m e g i s t e n“ s énekli aztán egész héten, reggel estve mindig ugyanazon egy éneket.

A hét közepén már a kurátor és presbyterek kezdtek öszvesugdosni, hogy megkellene inteni a rektort, énekeljen már egyebet is.

Megszólitja tehát a kurátor a templom előtt rektor urat ilyeténképen:

„Hát rektor uram! nem tud már egyebet énekelni, mint azt, hogy kiáltásom hald meg isten?

— Hát kigyelmetek nem tudnak egyebet főzni a rektornak három hét óta, mindig csak gardát?

A kurátor elértette a dolgot s még a nap délre egy jó tál turós csuszát küldött ebédre, másnap reggel aztán azt énekelte a rektor:

— A z é n l e l k e m s z é p c s e n d e s e n n y u g s z i k stb.

Friss adomák.

Megigérte a jámbor apa fiának, hogy majd ha eljő a Pünkösd, elviszi a templomba. El jött a várva várt nap, elvitte az apa a kis fiut, ki még soha se látott templomot belül.

Amint megjelenik a pap misemondó ruhájában, rámutat a kis gyermek, s egész naivul kérdi:

„É d e s a p á m e z a P ü n k ö s d?

Esküdté lett a falusi urfi s nagy lakomát adott ennek megünneplésére. A primás czigány is kiakart tenni magáért, az esküdt urat tehát uj méltóságában ekép köszönté fel:

„Azs isten tartsa meg a tekintetes ur sép titulusát sokáig.“

— Köszönöm Peti! de mit ér magában a titulus — vitulus nélkül — monda az esküdt.

„Jaj kérem átossággal, hisen benne van a tikintetes urban a vitulus is.“

Vadászott az urfi a mezőn s a kopók egy nyulat felvervén azt messze elkergették. Azon tájékról, merre a kutyák futottak a nyul után, egy czigány jött az urfi felé s kérdi tehát ez a czigánytól:

„Héh more! nem láttad, megforditották e már kutyáim a nyulat?“

— Nem forditották bizs azsok tikintetes ifju uram! a sörös fele van kivül még most is.

S. Miklós pápai diák korában igen jó tánczos volt és jó gymnastikus, — ugy mászkált a köteleken mint a macska; hanem Mikli barátunk egy kicsit szeretett dicsekedni is.

Egyszer a többek közt azzal dicsekedett: hogy ő tudna tánczolni is a kötelen.

Azt mondja erre egyik pajtása:

Tudnál bizony Miklós komám! kivált ha még a szél is segitené kissé öszveverni a bokádat a hókérkötelén.“

A székely egyenesen kiszokta mondani a valót. Székely-Udvarhelyen számosan nézték a tavalyi napfogyatkozást az utczákon. Az oroszhegyi góbé megszólít egy apján kezdve megméltóságosodott urat.

„Méltsás uram! hát a zurék mit néznek olyan erősen?“

— Hát kend Péter bá! nem tudja, hogy ma napfogyatkozás van s a világnak vége lesz?

„Napfogyatkozás lehet — mond a góbé — de a zurék sem hiszik, hogy világ vége lönne, mert ha hinnék, akkor bezzeg nem áldogálnának itten, hanem a veszedelöm elől a mü havasunkra szaladtak vóna már, éppenséggel mint a némöt és muszka elől. De iszen megérzik méltsás uramék jó elöre a bajt, s odább állnak elöle mindétig — most sem félök én, mig egy urat csak itt látok.

Fontos argumentum.

Egy káplánra nagyon haragudtak a vaskalapos páterek Dunántul, üldözték rettenetesen, mint veszélyes embert.

Azt kérdi egyik lelki pásztor, ki a káplánt nem ismerte a superentendentiális gyülés előtt egyik kollegájától:

„Hát miért olyan veszélyes az az ember?“

— Hát azért, hogy mindig maga késziti predikátióit s a nép jobban szereti mint a principálisát.“

De már igy csak ki kell csapni a semmirevalót! hogy mer bölcsebb lenni csirke korában magánál a vén kakasnál — s ugy kicsapták a lelki bojtárt, mintha Dunántul se lett volna.

Fondor Pesta levele Ludas Matyihoz.

Hej Matyi pajtás!

Mikor együtt jártunk az eskolába, tudhatja hogy sokat birkóztunk, jól is meg hátaltuk egymást, de azirt csak jó pajtások maradtunk. Osztég tudhatja, hogy ides apám halála után, penna helyett az eke szarvát kellett meg fógnom. Én szeginy födmivelö maradtam, kelmed meg a mint hallom, irógyiákságra adta a fejét.

Azt mondják, hogy egy hitvány szobáirt 600 frtot fizet most kelmed Pesten? ha nem tudnám, milyen okos ficzkó vót, mikor gyümöcsáruló kofákkal tréfálództunk, azt kéne gondolnom, hogy eszit vesztette, a mikoron egy esztendő és 9 hónapra 600 frtot veszteget, még penig nem sányba — de nimet pinzbe.

Van Pesten elig gazdag zsidó, meg holmi gazdag goróf, engedje át valamelyikének azt a derága kovártilyt ha máskip nem vesztesiggel, osztég jöjjék hozzánk, az én anyókom átengedi kelmednek ingyért a tiszta szobáját; van benne jó bubos kemencze, tögyfa asztal, pingált lóczával, osztég ha leakar fekünni, ott van a dunyhás ágy s ha épensiggel akarja 6 vánkost is rakhat feje alá. Ehen sem hal meg kelmed nálunk, lesz szalonnás tarhonya és rántotta, füstölt hus borsóval babbal dosztig, egy kis karczosom is van még a pinczébe, pályinkát pedig ihatik kedvire Iczikénél kontóra is.

Olyan derága kovártily csak nagy uraknak való, a kik nem tudnak a sok pizzel mit csinálni; egy esztendő és 9 hónapirt 600 frtot fizetni még maga a zsidó herczeg Rócsild is megsokalná, a kinek egy krajczár adósága sincsen, a mint Iczik árendás mondja, neki penig minden pótentát nyakig adóssa.

Mondom Matyi pajtás a pizecskéjit ne vesztegesse oly derága kovártélyokra, lesz itten adó ekzecutió dosztig vagy is émelygisig, akkor megveheti a jó földnek lánczát potom áron, tisztessiges házat is vehet, mely fele anynyiba sem fog kerülni, mint mennyit most fizet egy hitvány szobáirt, penig mondhatom komótosan lakhat benne.

Mivel gondolom, hogy kelmed Matyikám meg nem veti meghivásomat, azirt fogja e levelembe zárt 1 frtot úti költségül, rakja meg tarisznyáját puha kenyérrel és szalonnával; reggölenkint igyék egy porczió papramorgót, délben tarisznyázzék, hálásra elgyalogolhat a Morgó csárdához, igen böcsületös embör a csapláros, másod nap elvárom meleg szalonnás lángossal. Mihály szomszéd penig a csizmadia megigirte, hogy ha kilukad a csizmatalpa, hát befódja ingyért. Szerencsés utat Matyi pajtás!*)

Fondor Pesta, telkes gazda
kelmed volt tanulótársa a debreczeni collégyiomban.

Ludas Matyinak

az setit áristomba.

Mint énekes kicsi csiznek, — minek lába akadt lépbe ..
Erdő helyett kalitka jut, — hova aztán busan lép be, —
Ugy fogott meg tiged az a te jó Ráthod!
Hogy most már neki énekelj, ... milyen önző látod?
Énekelsz is tudom neki, ámde olyanformát:
Hogy **virslihez** használhatja, mikint más a tormát.
Hej haj! azt a kendermagot, mit ott neked adnak,
Szeliditett csiznek adnak, nem pedig a **vadnak**.
Vadmadár vagy te s nem fütyölsz olyan nótát, minek
Verkli zamatja jól esnék jó gazdád fülinek.
Minek neked az áristom?! — nem rád volt az szabva ..
Sárga fekete rigócskák pászolnának abba,
Nem énekes kicsi csizek, — akiknek a hangja
Erdők fáin születik, — s nem lyukba . . . mint a hangya.
Ej hajh! de mit? ... elkorhad még a kalitka nyitja,
Vagy összetörik, vagy tán egy nemesb kéz kinyitja.
Csendesen hát kis csizecském! nem nem! hangod ... fölebb!!
A kutya hadd hunyászkodjék, .. még az is az **öleb**.

Egy debreczeni czivis.

*) Köszönöm a meghivást Pesta pajtás! elmennék biz én legalább a nyárra ides örömest, de ládd, nem akarja a minisztérjom felmondani a szállást, ha pedig én mondanám fel, hát nem fogadják el.

!! FELHIVÁS !!

Hazám nagyméltóságu muszkavezetői!

Haynauban boldogult Strasszer Mátyás, méltóságtok hü jobbágya, „a becsületes munka közt elaggott polgárok tartására alapitott" Elisabethineum kertjében felakasztá magát.

Tudják nagyméltóságtok jól, ki volt ez a szegény ördög? Azon bátorlelkü hóhér, ki az én világosi kapitulátióm következtében 1849. oct. 6-án a 13 rebellis tábornok közül 9-et saját kezével akasztott fel Aradon.

Nem nemes egy mütétel volt-e ez?

Nem érdemel-e ily hősies bátorság elismerést?

Föl tehát nagyméltoságu muszkavezetök! állitsunk maradandó emlékoszlopot Strasszer Mátyás hamvai fölé, az aradi vértanuk oszlopára ugy sem adakoznak nagyméltóságtok.

Méltóságtok nemes szivü adományait kérem egyenesen hozzám czimeztetni.

Vessünk fátyolt a multakra ...

Görgei.

Diskurszus

Iczik szomszéd és **Mihály** gazda között.

Iczik: Hallutha Mihály gazda a jó ojságut.

Mihály: Meghallom, ha elmondja a szomszéd!

Iczik: Hát az „Esti Lap" szerkesztősége a légszesz társulattal szerződésre lépett, hugy lapjának minden példányához egy egy gázlángut adjon.

Mihály: No hála Grivicsicsnek! csakhogy átlátta már maga is Pálffi uram! hogy oly sötétség veszi körül, miszerint csak is a gázláng nyujthat lapjának némi kis világot.

Mihály: Ni ni Iczik szomszéd! érti maga a Jókai uram mostani politikáját?

Iczik: Nem én .. hát khend?

Mihály: Én se ...

Iczik: Tehát akkhur quittek vagyunk.

Iczik: Hallotta khend Mihály gazda! a liliputhi várusi választhuk, érdemthelen képmutatójukat Kemény Zsigót nagyszerü meglepethésben akarják részesiteni.

Mihály: No és miben?

Iczik: Hát thodja khend annak a dicsü emlékére, hugy hárum eszthendü elforgása alatt, az urszággyölésén meg csak hangut sem adutth ... megakarják számára venni a Fáberféle beszélü gépet.

Iczik: Haszt e gezeresz Mihály gazda! thodja e khend, hugy a Bursszem Jankhu! a la Ganz Mur nemesi diplumát khap?

Mihály: És ugyan mi lesz a predikátuma?

Iczik: Predikhatuma hallja khend? hát minthugy a Bursszem Jankhunak elve: „Nében e goldene végele gefünt ma e goldenégele" az ü predikáthuma ganz gewis e lesz: vührüs hagymási stinkhelidesz Bursszem Janku

100 arany jutalom

Még pedig, Lónyay fináncminiszter ujdonat uj magyar pénzverdejéből!! azon halandónak, ki Európa szótáraiban egy oly goromba szót tud még találni, — melylyel az „Esti Lap," „Hirmondó" és „Borsszem Jankó" e szenttelen háromság a 48-as pártot és annak hiveit meg nem titulálta volna.

Pályázhat a fentebbi jutalomra a Pesti Napló, Pesti Hirnök, Idők Tanuja ... és minden subventionált lap.

Ludas Matyi
a pályadijt zaplatyi.

A Ludas Matyi tulajdonosára rótt 600 frt pénzbirság fedezésére folytatólagosan adakoztak:

A szikszói olvasóegylet tagjai 10 frt. Tarczali Ferencz ref. tanitó Tarpáról a polgárság részéről 2 frt. 30. Kovács István körjegyző Nántüről 1 frt. Kandel Ignácz Konyárról 50 kr. Zsoldos Lilla urnő gyüjteménye Runyáról 50 frt. Varga Ferencz és neje Székesfehérvárról 1 frt. Bakó Sámuel F.Rajkról 1 ft. Békési elvbarátok és olvasók 9 ft. Öszvesen 74 frt. 80.

Azon t. cz. előfizetőinket

kiknek jelen 22-ik számmal a mart. april májusi évnegyedük lejár, tisztelettel kérjük előfizetéseik megujitására.

Rajzoló **Blumberg.** | Felelős szerkesztő: **CSORBA ÁKOS.** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** | Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18. sz.